

Vodne snage u Jugoistočnoj Europi

VELIKI POTENCIJAL KOJI TEK TREBA ISKORISTITI

■ Vladimir DOKMANOVIĆ

Jugoistočna Europa raspolaže razmjerno velikim neizgrađenim hidroenergetskim potencijalom u usporedbi sa Zapadnom Europom. To je glavni razlog zbog kojeg su neke od vodećih europskih energetske tvrtke odlučile sudjelovati u razvoju hidroenergetskih projekata na tom području.

Stanje elektroenergetike i tržište električne energije u Jugoistočnoj Europi se po mnogočemu razlikuje od onoga u Zapadnoj Europi. Porast potrošnje električne energije na tom području mnogo je brži od tog porasta u zemljama Europske unije, a istovremeno su potrebe za ulaganjem u elektroenergetske objekte znatno izraženije nego u EU-u. Postojeći proizvodni park je na kraju pogonskog vijeka, a kako je neekonomičan i zastarjeo, njime se ne mogu ostvariti zacrtani ciljevi smanjenja štetnih emisija u okoliš. Zbog toga se, pored gradnje suvremenih konvencionalnih elektrana, zahtijeva i očekuje što je moguće veća gradnja proizvodnih objekata za iskorištavanje obnovljivih izvora. Ostvarivanju tih ciljeva značajno može doprinijeti neiskorišteni vodni potencijal na tom području koji iznosi oko 69 TW h godišnje (il. 1).

Zanimanje za ulaganje u gradnju hidroenergetskih postrojenja na području Jugoistočne Europe pokazuju neke od vodećih europskih

energetskih tvrtki, kao što su, primjerice, austrijski KELAG i njemački RWE Innogy (tablica 1). Obje tvrtke žele sudjelovati u razvoju, gradnji i eksploataciji neiskorištenog hidroenergetskog, ali i vjetroenergetskog potencijala na području Jugoistočne Europe. Tako je KELAG zainteresiran za suradnju na razvoju i gradnji hidroelektrana snage do 30 MW u Sloveniji, Hrvatskoj, Srbiji, Bosni i Hercegovini te Kosovu i na gradnji vjetroelektrana u Rumunjskoj i Bugarskoj. Pri tome je upravo Kosovo prepoznato kao atraktivno ciljno tržište sa značajnim hidroenergetskim potencijalom. Naime, manjak električne energije prisiljava Kosovo na provedbu opsežnih mjera racionalizacije postojeće proizvodnje i potrošnje električne energije, a povećanjem proizvodnje bi se stvorila pozitivnija društveno-politička klima. U tu je svrhu osnovana zajednička tvrtka KelKos.

Postojeće, u pravilu državne tvrtke koje se bave proizvodnjom i opskrbom električnom energijom u Jugoistočnoj Europi imaju dugu

**CIJELI ČLANAK
PROČITAJTE U TISKANOM
IZDANJU ČASOPISA**